

اشارتست قوریرسل و یهد و یحل ترین محزون طوب الامور و استغفر و اجن نما کرده
بودند و کافر شده بودند و از رحمت حق تعالی برداشته بودند و بلا با برایشان رسید
امیر رحمتی و اششد نوح علیه الصلوة والسلام را پیش فرمود **مَا لَكُمْ بِهِ** بود
شماره **لَا تَجْعَلُونَ** امید نمیدارید **لِللّهِ** خدا را و **قَالَ كَبُرَ تَكْوِينًا** یعنی امید نمیدارید
که خدای تعالی شما را بزرگ گرداند و نصیب شما بد چنانکه داور بود اگر ایمان آرید و عمل نیک
کنید و عزت از خدای تعالی طلب کنید از زبان و **لَدَى الْعَرْشِ عِيبًا** و عیب شما نیست
او داد است و **قَدْ خَلَقْنَاكُمْ اَطْوَالَ** و بد پرستی که او را پیشتر بار بار و قبل که زود یعنی
نطفه بود بد خلق کرده و علقه را مضطرب کرده و مضطرب گوشت در پوست و استخوان گردانید و ادوی
تمام شد و طفل بودید و جوان و پسر گردانیدتان و **مَحَلًّا مِّنْ دُونِ الْمَوْتِ** **قَالَ اُولَاطِرُ كَرِهَ**
باز نعت دیگر را با و کرد و گفت **الَّذِي تَرَى فِي سَمَاءِكُمْ كَوْنًا** **بِحَوْلِ اللَّهِ وَنُبِيَّتِنَا**
خداوند تعالی **سَبَّحَ مَمَاطٍ** منت آسمان را بزرگ کرد **جَلْبَابًا قَاطِنًا** **طِينِ طِينٍ** و **جَعَلَ**
الْقَمَرَ **مَآءَ رَافِعِينَ** **قَوْلًا** روشن کننده درین منت آسمان یعنی در آسمان دنیا ماه را
آزید تا نور او را در منت آسمان ظاهر کرد و **جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا** و گردانید قیام را
جراغ تابان یعنی چون چراغ آفتاب عباس و ابن عمر و قتاده می گویند روی ماه و آفتاب
روی آسمان است و پشتش شوی زمین است و منت آسمان از نشان نور و دار و چنانکه

روشن کردیم

و من باز نعت دیگر را با و کرد و گفت **جَلْ طَلَرٌ** **وَاللّٰهُ اَنْتَ كُمْ** و خدای تعالی بروی پدید شمار
مِنَ الْاَرْضِ از زمین منی پدید شمار از زمین او **يَا سُبْحٰنَ لَآئِلَاتِ اللّٰهِ** **رَبِّنَا**
یعنی پروان آوردتانی از زمین برستید بدستی بنا **مَضُوبٌ عَلَى الْمَصْدُوقِ** **تَعْبُدُكُمْ** **فِيهَا**
پس باز گردانید شمار از زمین منی چون پدید شمار او و کرد و **يَا سُبْحٰنَ** که خواهد
وَيَجْعَلُكُمْ اَخْرَاجًا پروان آورد شمار از زمین پروان آوردنی بقدرت که **يَا سُبْحٰنَ**
در روز قیامت باز نعت دیگر را با و کرد و گفت **وَاللّٰهُ جَعَلَ لِكُلِّ لِسَانٍ**
و خدای تعالی کرد و بر برای شمار من را همچون شمار روان **كَيْتَرَةً** **مَعْنَى** **مُحْمَرٌ** **فَالْيَمِينَا** **كِرَهِ**
بِزَيْنِ **رَالْقِتَابِ** **لِكُلِّ لِسَانٍ** **مَامِدٌ** **يَدٌ** **وَيَكْتُمُ** **بِزَيْنِ** **سَبْلًا** **رَاسْمًا** **فَجَلْبَابًا**
فراخ **حَمِيحٌ** **رَاسْمًا** **يَدٌ** **كِرَهِ** **وَكُرْمًا** **وَدَشْتًا** **مَاعْقًا** **صَدُوحٌ** **بَسِيدٌ** **وَأَشْرَافٌ** **بِشَرِيحٍ**
دیگر بود و از انواع نعمت پدید و میر جید و قله نوح علیه السلام باسم الله تعالی
فی آیات و **كَيْفَ** **بِالضَّمِّ** **الْبَدَا** **أَبَا** **مَعْبُودَةٍ** **وَاطْمَارًا** **مَقْصُودَةٍ** **نُصِيبُ** **عَارِفٌ**
از این آیات اینست که بارشاد و نظر صحیح خلق را بر او حق بخواند و در آسمان از آن کس
یعنی غافل نشود و چنانکه سنج السلسلین بیان کرد و اولاً دلیل زوج و ایشان با ایشان نموده
که از آسمان که محل نظر ایشان بود و ثانیاً از زمین آسمان و از آسمان اصل ایشان که آدم بود از زمین
و خاصاً از زمین که ماهی و محمد و سنا کسان ایشان بود هر چه در حدیث و دلایل قاطعه و در این

یعنی نوح علیه السلام